

Álit kærunefndar lausafjár- og þjónustukaupa

Hinn 5. október 2012 gaf kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa svohljóðandi álit í málinu nr. M-43/2012:

I

Álitaefni og kröfugerð

Hinn 18. júní sl. bað X hér eftir einnig nefnd álitsbeiðandi, um álit kærunefndar lausafjár- og þjónustukaupa vegna svefnsófa, sem hún keypti í versluninni Y, hér eftir einnig nefnt seljandi. Álitsbeiðandi krefst þess að kaupunum verði rift.

II

Málsmeðferð kærunefndarinnar

Með bréfi, dags. 28. júní sl. gaf kærunefndin seljanda kost á andsvörum og bárust þau hinn 16. júlí. Með bréfi, dags., 20. júlí var álitsbeiðanda gefinn kostur á að gera athugasemdir við andsvörin og frest til þess til 3.ágúst. Engin frekari gögn bárust nefndinni.

III

Málavextir og rökstuðningur álitsbeiðanda

Í álitsbeiðni kemur fram að álitsbeiðandi keypti umræddan svefnsófa, sem er af gerðinni Senso 160, í verslun seljanda á Ísafirði í apríl 2006 fyrir kr. 177.000. Sófinn hafi eingöngu verið notaður fyrir gesti, en síðla sumarið 2008 hafi álitsbeiðandi fengið til sín gesti, þar með ungabarn, sem gisti á sófanum og varð þá vart við mikið marr og ískur í grind sófans. Í kjölfar þessa var kvartað til seljanda á Ísafirði. Að nokkrum mánuðum liðnum lét seljandi gera við sófann og voru gormarnir smurðir og vafið utan um þá til að stoppa ískrið. Seljandi skipti síðan um grind í sófanum á árinu 2011. Þegar fyrstu gestirnir gistu á sófanum eftir að skipt var um grind kom í ljós að enn ískraði í grind sófans, en þar að auki, þegar sófinn var í svefnstöðu, hallaði hann inn að miðju. Hafði álitsbeiðandi þá aftur samband við seljanda sófans á Ísafirði og hafi starfsmaður hans komið og litið á sófann í janúar 2012 og, að sögn álitsbeiðanda, verið sammála um að svo virtist sem sófinn, eða fletið, hallaði inn að miðju. Nú sé hins vegar svo farið að starfsmenn seljanda, bæði á Ísafirði og í Reykjavík, hafni því að sófinn sé haldinn galla. Fram kemur að Neytendasamtökin hafi haft milligöngu í samskiptum álitsbeiðanda við seljanda, m.a. í þeim tilgangi að hafa uppi á hlutlausum matsmanni á Ísafirði til að meta sófann. Það hafi ekki tekist og mjög kostnaðarsamt sé að senda sófann í skoðun til Reykjavíkur. Að lokum er í álitsbeiðni rakið að álitsbeiðandi krefst riftunar á kaupunum, enda hafi þegar verið reynt að gera tvisvar sinnum við sófann, án árangurs. Hins vegar geti álitsbeiðandi, til vara, sætt sig við einhverskonar samkomulag við seljanda, sé það í boði.

IV

Andsvör seljanda

Í andsvörum seljanda, rituðum af verslunarstjóra verslunar seljanda í Reykjavík, kemur fram að seljandi viðurkenni ekki að sófinn sé gallaður, enda hafi nýverið verið skipt um svefngrind sófans af seljanda. Óskar seljandi jafnframt eftir því að sófinn verði metinn af óháðum fagaðila í húsgagnsmíði.

V

Niðurstaða kærunefndarinnar

Kærufnd lausafjár- og þjónustukaupa telur að ágreiningur álitsbeiðanda og seljanda falli undir valdsvið nefndarinnar, sbr. lög nr. 87/2006 um breytingu á lögum um lausafjárkaup, lögum um þjónustukaup og lögum um neytendakaup og 1. mgr. 7. gr. reglugerðar nr. 766/2006 um kærufnd lausafjár- og þjónustukaupa. Ágreiningur aðila fellur undir nr. 48/2003 um neytendakaup.

Hér hagar svo til að álitsbeiðandi telur að galli sé á svefnsófa sem hún keypti fyrir rúmum sex árum síðan. Álitsbeiðandi byggir á því að hún eigi rétt til að bera fyrir sig galla þar sem seljandi hafi á árinu 2011 fallist á að gera úrbætur á sófanum og skipt um grind í honum.

Í 1. málslið 2. mgr. 27. gr. laga nr. 48/2003 segir:

Ef neytandi leggur ekki fram kvörtun innan tveggja ára frá þeim degi sem hann veitti söluhlut viðtöku getur hann ekki borið gallann fyrir sig síðar.

Í álitsbeiðni er því haldið fram að nýr kvörtunarfrestur skv. 2. mgr. 27. gr. laganna byrji að líða þegar úrbætur vegna galla hafi átt sér stað. Í því tilviki sem hér um ræðir getur kærufndin fallist á að svo sé með vísan til ákvæða laga um neytendakaup og þess að skipt var um grind í sófanum á árinu 2011 en kvörtun álitsbeiðanda nú, varði einmitt grind sófans.

Hins vegar er það svo að samkvæmt almennum reglum skaðabótaréttar, sem eiga einnig við þegar um kaup fer eftir neytendakaupalögum, ber þeim sem gerir kröfu um að fá úrbætur vegna meints galla að sanna tilvist hans, þ.e. hver hann er og hvers eðlis, þannig að hægt sé að taka afstöðu til þess hvort úrbótaréttur af einhverju tagi sé fyrir hendi. Sé svo myndi sá kostnaður sem fylgir skoðun á gallanum eiga að greiðast af þeim sem skylt kynni að vera að bæta úr gallanum en að öðrum kosti yrði sá sem krefst úrbóta að bera þann kostnað sjálfur. Í því tilviki sem hér um ræðir er það álit kærufndarinnar að álitsbeiðanda beri að láta fagmann skoða umþrættan svefnsófa og meta eftir föngum hvort hann sé haldinn galla. Kærufndin álitur að ekki sé unnt að gefa álit varðandi ágreining aðila fyrr en þessar upplýsingar liggja fyrir. Því er óhjákvæmilegt að vísa frá kröfu álitsbeiðanda eins og hún liggur fyrir samkvæmt ákvæðum 2. mgr. 7. gr. reglugerðar nr. 766/2006 um kærufnd lausafjár- og þjónustukaupa. Kærufndin bendir á að álitsbeiðandi getur óskað eftir álit kærufndarinnar að nýju þegar nægjanlegar upplýsingar um gallann liggja fyrir.

VI

Álitsorð

Álitsbeiðni X er vísað frá kærufnd lausafjár- og þjónustukaupa.

Áslaug Árnadóttir

Jón Rúnar Pálsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir